

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 246

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

23 września 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/72/UE z dnia 14 września 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2000/25/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności ⁽¹⁾ 1**

DECYZJE

- ★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 940/2011/UE z dnia 14 września 2011 r. w sprawie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012) ⁽¹⁾ 5**

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 941/2011 z dnia 22 września 2011 r. dotyczące wykonania art. 16 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 11**

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 942/2011 z dnia 22 września 2011 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej flufenoksuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾	13
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 943/2011 z dnia 22 września 2011 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej propargit, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾	16
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 944/2011 z dnia 22 września 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	18
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 945/2011 z dnia 22 września 2011 r. ustalające refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny.....	20
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 946/2011 z dnia 22 września 2011 r. ustalające refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego	24
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 947/2011 z dnia 22 września 2011 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95	26
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 948/2011 z dnia 22 września 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011	28

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2011/625/WPZiB z dnia 22 września 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.....	30
2011/626/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 września 2011 r. przyznająca odstępstwo od wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, w odniesieniu do Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Republiki Austrii (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 6533)	33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/72/UE

z dnia 14 września 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 2000/25/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2000/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2000 r. w sprawie środków stosowanych przeciwko stałym i gazowym zanieczyszczeniom pochodzącym z silników napędzających ciągniki rolnicze lub leśne ⁽³⁾ zawiera przepisy dotyczące emisji zanieczyszczeń z silników montowanych w ciągnikach rolniczych i leśnych, mające na celu lepszą ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska. W dyrektywie 2000/25/WE przewidziano, że wartości graniczne emisji mające zastosowanie w 2010 r. do homologacji typu większości silników o zapłonie samoczynnym, określane jako wartości graniczne etapu III A, zostaną zastąpione bardziej surowymi wartościami granicznymi etapu III B, które będą stopniowo wchodzić w życie od dnia 1 stycznia 2011 r. w zakresie wprowadzania do obrotu i od dnia 1 stycznia 2010 r. w zakresie homologacji typu tych silników. Etap IV, przewidujący wartości graniczne emisji surowsze niż wartości graniczne etapu III B, stopniowo wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2013 r. w zakresie homologacji typu tych silników i od dnia 1 stycznia 2014 r. w zakresie wprowadzania do obrotu.
- (2) Przejście do etapu III B wiąże się ze zmianami technologicznymi, których wprowadzenie w życie wymaga poniesienia znacznych kosztów dotyczących przeprojektowania

silników i opracowania zaawansowanych rozwiązań technologicznych. Obecny światowy kryzys finansowy i gospodarczy lub jakiegokolwiek inne załamanie gospodarcze nie mogą jednak prowadzić do obniżania standardów ochrony środowiska. Niniejszy przegląd dyrektywy 2000/25/WE powinien być w związku z tym uważany za wyjątkowy. Ponadto inwestycje w przyjazne dla środowiska technologie są ważne dla promowania przyszłego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i ochrony zdrowia.

- (3) Dyrektywa 2000/25/WE wprowadza program elastyczności umożliwiający producentom ciągników zakup, w czasie trwania danego etapu, ograniczonej liczby silników, które nie spełniają wartości granicznych emisji obowiązujących w tym etapie, ale które zostały homologowane zgodnie z wymogami etapu, który bezpośrednio poprzedza etap obowiązujący.
- (4) Od 2005 r. w dyrektywie 2000/25/WE przewidziano ocenę ewentualnej potrzeby wprowadzenia dodatkowej elastyczności w odniesieniu do wartości granicznych emisji etapów III B i IV. Aby zapewnić tymczasową pomoc dla przemysłu podczas przechodzenia do kolejnego etapu, konieczne jest dostosowanie warunków stosowania programu elastyczności.
- (5) W czasie trwania etapu III B liczba ciągników wprowadzonych do obrotu i wprowadzonych do eksploatacji nie powinna przekroczyć, w żadnej kategorii silników, 40 % liczby ciągników wprowadzonych do obrotu przez danego producenta ciągników w danej kategorii silników. Należy odpowiednio dostosować alternatywne rozwiązanie, które umożliwi wprowadzenie do obrotu i wprowadzenie do eksploatacji określonej liczby ciągników w ramach programu elastyczności.
- (6) Producenci silników, którzy są objęci zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, powinni korzystać z europejskich programów wsparcia finansowego lub innych odpowiednich programów wsparcia oferowanych przez państwa członkowskie. Te programy wsparcia mogą nadawać pierwszeństwo projektom wykorzystującym najlepsze dostępne technologie oparte na najwyższych normach w zakresie emisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 6.4.2011, s. 26.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 19 lipca 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 173 z 12.7.2000, s. 1.

- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2000/25/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie odzwierciedlają przejściowe trudności, przed którymi stoi przemysł. Stosowanie tych środków powinno zatem być ograniczone do okresu trwania etapu III B.
- (9) Obecne wartości graniczne emisji powinny zostać zaostżone, w tym w odniesieniu do najdrobniejszych cząstek czarnego węgla, w szczególności poprzez wprowadzenie wartości granicznych liczby cząstek w przyszłym prawodawstwie, jeżeli uzasadni to stosowna ocena skutków,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2000/25/WE

W dyrektywie 2000/25/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— »program elastyczności« oznacza procedurę przyznawania zwolnień, na mocy której państwo członkowskie zezwala na wprowadzenie do obrotu i wprowadzenie do eksploatacji ograniczonej liczby ciągników, zgodnie z wymogami określonymi w art. 3a,
- »kategoria silników« oznacza klasyfikację silników łączącą przedział mocy z etapem wartości granicznych emisji zanieczyszczeń,
- »udostępnianie na rynku« oznacza każde dostarczanie ciągnika lub silnika w celu dystrybucji lub wykorzystania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie,
- »wprowadzenie do obrotu« oznacza pierwsze udostępnienie na rynku ciągnika lub silnika,
- »wprowadzenie do eksploatacji« oznacza pierwsze wykorzystanie w Unii ciągnika lub silnika zgodnie z jego przeznaczeniem. Datę zarejestrowania, jeśli ma to miejsce, lub wprowadzenia do obrotu, uważa się za datę wprowadzenia do eksploatacji.”;

2) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3a

Program elastyczności

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 i 2 państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek producenta ciągników i pod warunkiem otrzymania od organu udzielającego homologacji odpowiedniego pozwolenia na wprowadzenie do obrotu

zgodnie z procedurami określonymi w załączniku IV można było wprowadzić do eksploatacji ograniczoną liczbę ciągników wyposażonych w silniki, które zostały homologowane zgodnie z wymogami etapu wartości granicznych emisji, który bezpośrednio poprzedza etap obowiązujący.

Program elastyczności rozpoczyna się w chwili, gdy dany etap stanie się obowiązujący, a czas jego trwania jest taki sam jak czas trwania tego etapu. Program elastyczności określony w pkt 1.2 załącznika IV jest jednakże ograniczony do czasu trwania etapu III B lub do trzech lat, jeżeli nie następuje kolejny etap.”;

3) załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transparencja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 24 września 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 września 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

PRZEPISY DOTYCZĄCE CIĄGNIKÓW I SILNIKÓW WPROWADZANYCH DO OBROTU W RAMACH PROGRAMU ELASTYCZNOŚCI, O KTÓRYM MOWA W ART. 3a

1. DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ PRODUCENTÓW CIĄGNIKÓW

1.1. Z wyjątkiem okresu trwania etapu III B, producent ciągników, który pragnie skorzystać z programu elastyczności, składa w organie udzielającym homologacji wnioszek o pozwolenie na wprowadzenie do obrotu ciągników zgodnie z odpowiednimi przepisami określonymi w niniejszym załączniku. Liczba ciągników nie może przekroczyć wartości określonych w pkt 1.1.1 i 1.1.2. Silniki muszą spełniać wymogi, o których mowa w art. 3a.

1.1.1. Liczba ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności w żadnej kategorii silników nie może przekroczyć 20 % rocznej liczby ciągników wprowadzonych do obrotu przez danego producenta ciągników, wyposażonych w silnik danej kategorii silników (obliczonej jako średnia wartość w ciągu ostatnich pięciu lat na rynku unijnym). Jeżeli producent ciągników wprowadzał do obrotu ciągniki w Unii przez okres krótszy niż pięć lat, wymieniona średnia wartość jest obliczana dla okresu, w którym ten producent ciągników wprowadzał do obrotu ciągniki w Unii.

1.1.2. Jako rozwiązanie alternatywne wobec rozwiązania wskazanego w pkt 1.1.1, liczba ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności w żadnym przedziale mocy nie może przekroczyć wartości podanych w tabeli poniżej:

Przedział mocy silnika P (kW)	Liczba ciągników
$19 \leq P < 37$	200
$37 \leq P < 75$	150
$75 \leq P < 130$	100
$130 \leq P \leq 560$	50

1.2. Podczas etapu III B producent ciągników, który pragnie skorzystać z programu elastyczności, składa w organie udzielającym homologacji wniosek o pozwolenie na wprowadzenie do obrotu ciągników zgodnie z odpowiednimi przepisami określonymi w niniejszym załączniku. Liczba ciągników nie może przekroczyć wartości określonych w pkt 1.2.1 i 1.2.2. Silniki muszą spełniać wymogi, o których mowa w art. 3a.

1.2.1. Liczba ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności w żadnej kategorii silnika nie może przekroczyć 40 % rocznej liczby ciągników wprowadzonych do obrotu przez danego producenta ciągników, wyposażonych w silnik danej kategorii silników (obliczonej jako średnia wartość w ciągu ostatnich pięciu lat na rynku unijnym). Jeżeli producent ciągników wprowadzał do obrotu ciągniki w Unii przez okres krótszy niż pięć lat, wymieniona średnia wartość jest obliczana dla okresu, w którym ten producent ciągników wprowadzał do obrotu ciągniki w Unii.

1.2.2. Jako rozwiązanie alternatywne wobec rozwiązania wskazanego w pkt 1.2.1, liczba ciągników wprowadzanych do obrotu w ramach programu elastyczności w żadnym przedziale mocy nie może przekroczyć wartości podanych w tabeli poniżej:

Przedział mocy silnika P (kW)	Liczba ciągników
$37 \leq P < 56$	200
$56 \leq P < 75$	175
$75 \leq P < 130$	250
$130 \leq P \leq 560$	125

1.3. Producent ciągników umieszcza następujące informacje we wniosku składanym w organie udzielającym homologacji:

- a) wzór oznaczeń umieszczanych na każdym ciągniku, w którym montowany jest silnik wprowadzony do obrotu w ramach programu elastyczności. Na oznaczeniach umieszcza się następujący tekst: »CIĄGNIK NR ... (numer porządkowy ciągnika) Z ... (łączna liczba ciągników w odpowiednim przedziale mocy) Z SILNIKIEM NR ... Z HOMOLOGACJĄ TYPU (dyrektywa 2000/25/WE) NR ...«; oraz

b) wzór dodatkowego oznaczenia umieszczanego na silniku z tekstem określonym w pkt 2.2.

- 1.4. Producent ciągników przekazuje organowi udzielającemu homologacji wszelkie niezbędne informacje związane z realizacją programu elastyczności, których organ może zażądać w celu podjęcia decyzji.
 - 1.5. Producent ciągników składa co sześć miesięcy sprawozdanie organowi udzielającemu homologacji w każdym państwie członkowskim, w którym ciągnik jest wprowadzany do obrotu, na temat realizacji stosowanego przez danego producenta programu elastyczności. Sprawozdanie obejmuje łączne dane dotyczące liczby ciągników wprowadzonych do obrotu w ramach programu elastyczności, numerów seryjnych silników i ciągników oraz państw członkowskich, w których ciągnik został wprowadzony do eksploatacji. Procedura ta obowiązuje przez cały czas stosowania programu elastyczności, bez żadnych wyjątków.
2. DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ PRODUCENTA SILNIKÓW
- 2.1. Producent silników może w ramach programu elastyczności wprowadzać do obrotu silniki homologowane zgodnie z pkt 1 i 3 niniejszego załącznika.
 - 2.2. Producent silników zamieszcza na takich silnikach oznaczenie z następującym tekstem: »Silnik wprowadzony do obrotu w ramach programu elastyczności«, zgodnie z wymogami określonymi w sekcji 5 załącznika I.
3. DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ ORGAN UDZIELAJĄCY HOMOLOGACJI
- Organ udzielający homologacji ocenia zawartość wniosku dotyczącego zastosowania programu elastyczności oraz załączonych dokumentów. Następnie informuje on producenta ciągników o swojej decyzji w sprawie złożonego przez niego wniosku dotyczącego zastosowania programu elastyczności.”
-

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 940/2011/UE

z dnia 14 września 2011 r.

w sprawie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 147 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia ma przyczynić się do urzeczywistnienia wysokiego poziomu zatrudnienia, zachęcając do współpracy państwa członkowskie i, w razie potrzeby, wspierając i uzupełniając ich działanie.

(2) Zgodnie z art. 153 ust. 1 TFUE Unia ma wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich dotyczące warunków pracy, integracji osób wykluczonych z rynku pracy oraz zwalczania wykluczenia społecznego.

(3) Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej zadaniem Unii jest między innymi zwalczanie wykluczenia społecznego i dyskryminacji oraz wspieranie sprawiedliwości społecznej i ochrony socjalnej, równości kobiet i mężczyzn oraz solidarności między pokoleniami.

(4) W art. 174 TFUE uznano, że niektóre regiony Unii cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych

warunków demograficznych, które mogą negatywnie wpływać na ich poziom rozwoju, i wymagają szczególnej uwagi, jeżeli Unia ma zrealizować cel związany ze spójnością gospodarczą, społeczną i terytorialną.

(5) Zgodnie z art. 25 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej Unia uznaje i szanuje prawo osób w podeszłym wieku do godnego i niezależnego życia oraz do uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym.

(6) Starzenie się to niewątpliwie wyzwanie dla całego społeczeństwa i dla wszystkich pokoleń w Europie; jest to również kwestia solidarności międzypokoleniowej i kwestia dotycząca rodziny.

(7) Grupa ludności Unii obejmująca osoby w wieku około 60 lat i starsze będzie rosła w tempie szybszym niż kiedykolwiek dotąd. Jest to bardzo pozytywne zjawisko, gdyż jest ono logiczną konsekwencją poprawy stanu zdrowia i jakości życia. Niemniej jednak w związku z tymi zmianami demograficznymi Unia stoi przed wieloma wyzwaniami.

(8) Rada Europejska wielokrotnie podkreślała na swych posiedzeniach potrzebę uwzględnienia wpływu starzenia się społeczeństwa na europejskie modele społeczne. Podstawową odpowiedzią na te szybko zachodzące zmiany demograficzne jest wspieranie tworzenia kultury aktywności osób starszych, jako procesu trwającego przez całe życie, co pozwoli na zapewnienie szybko rosnącej populacji osób będących obecnie w wieku około 60 lat i starszych, które ogólnie rzecz biorąc, są zdrowsze i lepiej wykształcone niż osoby z tej samej grupy wiekowej w przeszłości, dobrych możliwości zatrudnienia i aktywnego udziału w życiu rodzinnym i społecznym, w tym również w formie wolontariatu, uczenia się przez całe życie, działalności artystycznej i sportu.

(9) Aktywne starzenie się jest, według Światowej Organizacji Zdrowia, procesem tworzenia optymalnych możliwości w zakresie zdrowia, uczestnictwa i bezpieczeństwa, w celu poprawy jakości życia ludzi w okresie starości. Aktywne starzenie się pozwala ludziom wykorzystać z upływem lat potencjał, jakim dysponują, by czuć się dobrze pod względem fizycznym, społecznym

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 17.2.2011, s. 55.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 19 lipca 2011 r.

- i umysłowym i uczestniczyć w życiu społecznym, przy jednoczesnym zapewnieniu im odpowiedniej ochrony, bezpieczeństwa i opieki, gdy tego potrzebują. Propagowanie aktywnego starzenia się wymaga zatem wielowymiarowego podejścia, poczucia odpowiedzialności i trwałego wspierania ze strony wszystkich pokoleń.
- (10) Europejski Rok Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012 r.) powinien opierać się na dorobku osiągniętym w czasie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) i Europejskiego Roku Wolontariatu (2011), dlatego też należy wspierać synergii między tymi Europejskimi Latami a Europejskim Rokiem Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012 r.) (zwanym dalej „Rokiem Europejskim”).
- (11) Ze względu na rosnący odsetek osób starszych w Europie i wzrost zachorowań na schorzenia przewlekłe coraz ważniejsze staje się wspieranie starzenia się w zdrowiu wszystkich ludzi, w szczególności osób starszych, a także działanie na rzecz ich witalności i poszanowania godności, poprzez m.in. zapewnienie dostępu do odpowiedniej i wysokiej jakości opieki zdrowotnej, opieki długoterminowej i usług socjalnych, oraz rozwijanie inicjatyw mających na celu wspieranie przeciwdziałania zagrożeniom zdrowia związanym ze starzeniem się. Starzenie się w zdrowiu jest istotne dla zwiększenia udziału osób starszych w rynku pracy, umożliwienia im dłuższej aktywności w społeczeństwie, poprawy indywidualnej jakości ich życia i zmniejszenia obciążeń systemów opieki zdrowotnej i socjalnej oraz systemu emerytalnego.
- (12) W komunikatach zatytułowanych „Demograficzna przyszłość Europy – Przekształcić wyzwania w nowe możliwości” z dnia 12 października 2006 r., „Promowanie solidarności między pokoleniami” z dnia 10 maja 2007 r. i „Sprostanie wyzwaniom związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE (Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2009)” z dnia 29 kwietnia 2009 r. Komisja przedstawiła swoje stanowisko w sprawie stojących przed Unią wyzwań demograficznych oraz możliwości sprostania im.
- (13) Różnorodność wśród starszych pokoleń w Europie będzie się nadal zwiększać. Dlatego konieczne jest aktywne propagowanie równości szans i zachęcanie do uczestnictwa. Aktywni obywatele z różnych środowisk spełniają ważną rolę pomostu w społeczeństwie, pobudzają integrację i wnoszą wkład w gospodarkę.
- (14) Dnia 22 lutego 2007 r. Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich, zebrani w Radzie, przyjęli rezolucję zatytułowaną „Możliwości i wyzwania związane ze zmianami demograficznymi w Europie: wkład osób starszych w rozwój gospodarczy i społeczny”, w której podkreślono konieczność zwiększenia możliwości aktywnego uczestnictwa osób starszych, w tym w formie wolontariatu, jak również nowe możliwości gospodarcze („rynek seniorów”) powstające za sprawą rosnącego popytu wśród osób starszych na pewne towary i usługi, a także zwrócono uwagę na znaczenie pozytywnego postrzeżenia osób starszych przez społeczeństwo.
- (15) Dnia 8 czerwca 2009 r. Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „Równość szans kobiet i mężczyzn: aktywne i godne starzenie się”, w której stwierdzono, że starsze kobiety i starsi mężczyźni w całej Unii borykają się z poważnymi problemami, chcąc prowadzić aktywne życie i starzeć się z godnością, a także zaproponowano państwom członkowskim i Komisji szereg środków, w tym promowanie polityki dotyczącej aktywności osób starszych, z uwzględnieniem różnych sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich i różnych wyzwań dla kobiet i mężczyzn.
- (16) Dnia 30 listopada 2009 r. Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „Zdrowe i godne starzenie się”, w których wezwała Komisję, m.in., by „opracowała działania służące podnoszeniu świadomości, aby promować aktywne starzenie się, w tym ewentualny europejski rok aktywnego starzenia się i solidarności międzypokoleniowej w roku 2012”.
- (17) W swoim komunikacie z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowanym „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” Komisja podkreśliła znaczenie, jakie dla Unii ma wspieranie zdrowia i aktywności osób starszych w interesie spójności społecznej i wyższej wydajności. W ramach strategii Europa 2020 dnia 23 listopada 2010 r. Komisja przyjęła inicjatywę przewodnią zatytułowaną „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie”, w ramach której państwa członkowskie powinny w sposób szczególny promować politykę na rzecz aktywności osób starszych. Dnia 16 grudnia 2010 r. Komisja przyjęła również inicjatywę przewodnią zatytułowaną „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej”. Osiągnięcie tych celów politycznych wymaga działania ze strony administracji rządowej na wszystkich szczeblach oraz różnych podmiotów pozarządowych; cele te mogą otrzymać wsparcie na poziomie Unii w ramach związanych z Rokiem Europejskim działań informacyjnych i działań rozwijających wymianę dobrych praktyk. Krajowi koordynatorzy powinni czuwać nad skoordynowaniem i spójnością działań krajowych z celami Roku Europejskiego. Należy także zaplanować udział innych instytucji i podmiotów.
- (18) Dnia 7 czerwca 2010 r. Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „Aktywność osób starszych”, w których wezwała Komisję, by „kontynuowała przygotowania do planowania na rok 2012 Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych, w trakcie którego będzie można wyeksponować korzyści płynące z aktywności osób starszych i wpływ tej aktywności na solidarność międzypokoleniową oraz nagłośnić obiecujące inicjatywy wspierające na wszystkich szczeblach aktywność osób starszych”.
- (19) Dnia 11 listopada 2010 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję zatytułowaną „Wyzwania demograficzne i solidarność między pokoleniami”, wzywającą państwa członkowskie do uczynienia aktywności osób starszych jednym z priorytetów na nadchodzące lata. W rezolucji podkreślono również, że Rok Europejski powinien

- w szczególności uwypuklić wkład społeczny osób starszych, stworzyć możliwości wspierania solidarności, współpracy i zrozumienia między pokoleniami oraz promować udział młodzieży i osób starszych we wspólnych inicjatywach.
- (20) Również Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów podkreślały w swoich opiniach znaczenie, jakie dla Europy ma aktywność osób starszych, uwypuklając m.in. wagę międzypokoleniowej opieki zdrowotnej.
- (21) W decyzji Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽¹⁾ wzywa się państwa członkowskie, w wytycznych 7 i 8, do podniesienia współczynnika aktywności zawodowej przy pomocy polityki wspierającej aktywność ludzi starszych, do podniesienia wskaźnika zatrudnienia starszych pracowników poprzez sprzyjanie innowacji w organizacji pracy oraz do zwiększania szans starszych pracowników na rynku pracy poprzez podnoszenie ich kwalifikacji i uczestnictwo w systemach uczenia się przez całe życie. W wytycznej 10 podkreślono potrzebę udoskonalenia systemów ochrony socjalnej, uczenia się przez całe życie i polityki aktywnego włączenia, aby stwarzać możliwości na różnych etapach życia, chronić ludzi przed ryzykiem ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz zwiększać ich aktywny udział w społeczeństwie.
- (22) W swoim komunikacie zatytułowanym „Europejska agenda cyfrowa”, pierwszej inicjatywie przewodniej w ramach Europy 2020, przyjętej dnia 19 maja 2010 r., Komisja podkreśliła znaczenie zastosowań i usług technologii informacyjno-komunikacyjnych, proponując w szczególności wzmocnienie wspólnego programu w zakresie nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym (ang. *Ambient Assisted Living*, AAL). W Europejskiej agendzie cyfrowej zalecono także podjęcie uzgodnionych działań podnoszących kompetencje informatyczne wszystkich Europejczyków, w tym osób starszych – grupy stanowiącej stanowczo zbyt duży odsetek spośród 150 milionów obywateli, a więc około 30 % społeczeństwa, którzy nigdy nie korzystali z Internetu. Ułatwienie dostępu do nowych technologii i zapewnienie szkoleń w zakresie ich wykorzystywania jeszcze bardziej zwiększyłyby możliwości osób starszych.
- (23) W kontekście strategii Europa 2020 Komisja zaproponowała uruchomienie innowacyjnego partnerstwa na rzecz aktywności i zdrowia osób starszych (AHAIP) w ramach inicjatywy przewodniej „Unia innowacji”. Innowacyjne partnerstwo na rzecz aktywności i zdrowia osób starszych dążyłoby do umożliwienia obywatelom niezależnego i dłuższego życia w dobrym zdrowiu oraz do wydłużenia średniej długości życia w zdrowiu o dwa lata do 2020 r.
- (24) Komisja wdraża europejską strategię w sprawie niepełnosprawności 2010–2020, która ze względu na często występującą korelację między niepełnosprawnością a starzeniem się obejmuje pewne działania dotyczące osób starszych. Szczególne znaczenie mają działania związane z poprawą dostępności, oparte na uniwersalnych rozwiązaniach „dla wszystkich”. Ważne są również działania wspierające niezależne życie i integrację ze społecznością, w tym działania na rzecz niepełnosprawnych osób starszych, które wymagają istotnego wsparcia, których potrzeby są wielorakie i które są szczególnie zagrożone i podatne na wykluczenie społeczne. Ponadto Unia i wszystkie państwa członkowskie podpisały Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, zawierającą, między innymi, postanowienia dotyczące osób starszych.
- (25) 29 kwietnia obchodzony jest corocznie Europejski Dzień Solidarności Międzypokoleniowej. Stanowi on dobrą okazję, by Unia odnowiła swoje zobowiązanie do zwiększenia solidarności i współpracy między pokoleniami w celu promowania sprawiedliwego i zrównoważonego społeczeństwa.
- (26) Niniejsza decyzja ustanawia kopertę finansową, która ma stanowić główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽²⁾.
- (27) Aktywność osób starszych jest również celem kilku unijnych funduszy, programów i działań, takich jak Europejski Fundusz Społeczny⁽³⁾, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego⁽⁴⁾, program Progress⁽⁵⁾, program „Uczenie się przez całe życie”⁽⁶⁾, a w szczególności realizowany w jego ramach program Grundtvig, program w dziedzinie zdrowia⁽⁷⁾, programy szczególne poświęcone technologiom informacyjno-komunikacyjnym oraz naukom społeczno-ekonomicznym i humanistycznym w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań i rozwoju⁽⁸⁾, plan działania „Komfortowe funkcjonowanie osób starszych w społeczeństwie

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja nr 1672/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress (Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiająca program działań w zakresie uczenia się przez całe życie (Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45).

⁽⁷⁾ Decyzja nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiająca drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 3).

⁽⁸⁾ Decyzja nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

informacyjnym”, wspólny program AAL⁽¹⁾, program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji⁽²⁾ z projektami pilotażowymi w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych na rzecz komfortowego funkcjonowania osób starszych, działanie przygotowawcze Calypso dotyczące turystyki społecznej oraz plan działania na rzecz mobilności w miastach.

- (28) Aby zagwarantować udział różnego rodzaju organizacji, w trakcie Roku Europejskiego należy w miarę możliwości ułatwiać organizację imprez i akcji przewidzianych na niewielką skalę.
- (29) Należy zachęcać sieci związane z tą dziedziną na szczeblu Unii do udziału w Roku Europejskim oraz wesprzeć je odpowiednimi środkami.
- (30) Ponieważ cele Roku Europejskiego nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi na potrzebę międzynarodowej wymiany informacji i upowszechniania dobrych praktyk w całej Unii, w związku z czym mogą one, ze względu na rozmiary działań, zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Rok 2012 ogłasza się „Europejskim Rokiem Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej” (zwanym dalej „Rokiem Europejskim”). Ma on wspierać witalność i poszanowanie godności wszystkich ludzi.

Artykuł 2

Cele

Ogólnym celem Roku Europejskiego jest ułatwianie tworzenia kultury aktywności osób starszych w Europie w oparciu o zasadę społeczeństwa otwartego na wszystkie grupy wiekowe. W tych ramach idea Roku Europejskiego zachęca państwa członkowskie, ich władze regionalne i lokalne, partnerów społecznych, społeczeństwo obywatelskie i przedsiębiorstwa, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, do wspierania aktywności osób starszych i nasilenia działań na rzecz wykorzystania potencjału szybko rosnącej grupy osób w wieku około 60 lat i starszych. W ten sposób sprzyja solidarności i współpracy między pokoleniami, z uwzględnieniem różnorodności i równouprawnienia płci. Promowanie aktywności osób starszych to tworzenie lepszych możliwości odgrywania przez kobiety i mężczyzn w starszym wieku przypadającej im

roli na rynku pracy, zwalczanie ubóstwa, zwłaszcza dotyczącego kobiety, i wykluczenia społecznego, wspieranie wolontariatu i aktywnego udziału w życiu rodzinnym i społecznym oraz zachęcanie do godnego starzenia się w zdrowiu. Wymaga to, między innymi, dostosowania warunków pracy, zwalczania negatywnych stereotypów dotyczących wieku i dyskryminacji ze względu na wiek, poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy, dostosowania systemów uczenia się przez całe życie do potrzeb starzejących się pracowników oraz zadbania o odpowiednie systemy ochrony socjalnej i właściwe zachęty.

Na podstawie akapitu pierwszego cele Roku Europejskiego są następujące:

- a) podnoszenie ogólnej świadomości na temat wartości aktywności osób starszych i jej różnorodnych wymiarów oraz zapewnienie jej istotnego miejsca wśród priorytetów politycznych zainteresowanych podmiotów na wszystkich szczeblach, aby podkreślić użyteczny wkład wnoszony przez osoby starsze do społeczeństwa i gospodarki, dzięki czemu będzie on bardziej doceniany, propagowanie aktywności osób starszych, solidarności międzypokoleniowej oraz witalności i poszanowania godności wszystkich ludzi, a także nasilenie działań na rzecz wykorzystania potencjału osób starszych niezależnie od ich pochodzenia i umożliwienie im prowadzenia niezależnego życia;
- b) stymulowanie debaty, wymiana informacji i rozwój procesu wzajemnego uczenia się z udziałem państw członkowskich i zainteresowanych podmiotów na wszystkich szczeblach w celu promowania polityki na rzecz aktywności osób starszych, określenia i rozpowszechnienia dobrych praktyk, zachęcania do współpracy i sprzyjania synergii;
- c) stworzenie ram służących do podejmowania zobowiązań i konkretnych środków, umożliwiających Unii, państwom członkowskim i zainteresowanym podmiotom na wszystkich szczeblach, przy zaangażowaniu społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i przedsiębiorstw i ze szczególnym naciskiem na promowanie strategii informacyjnych, wypracowywanie innowacyjnych rozwiązań, kształtowanie polityki i strategii długoterminowych, w tym kompleksowych strategii zarządzania wiekiem związanych z zatrudnieniem i pracą, przez określone działania oraz dążenie do konkretnych celów związanych z aktywnością osób starszych i solidarnością międzypokoleniową;
- d) promowanie działań wspomagających zwalczanie dyskryminacji ze względu na wiek, przezwyciężanie stereotypów związanych z wiekiem i usuwanie przeszkód, szczególnie w zakresie zdolności do zatrudnienia.

Artykuł 3

Środki

1. Środki, jakie należy podjąć dla realizacji celów określonych w art. 2, obejmują następujące działania na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym lub lokalnym:

- a) konferencje, imprezy i inicjatywy, przy aktywnym zaangażowaniu wszystkich odnośnych zainteresowanych podmiotów, promujące debatę, podnoszące świadomość i zachęcające do podejmowania zobowiązań do realizacji konkretnych celów przynoszących stabilne i długotrwałe skutki;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 742/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie udziału Wspólnoty w podjętym przez kilka państw członkowskich programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 49).

⁽²⁾ Decyzja nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15).

- b) kampanie informacyjne, promocyjne i edukacyjne wykorzystujące multimedia;
- c) wymiana informacji, doświadczeń i dobrych praktyk z wykorzystaniem, między innymi, otwartej metody koordynacji i sieci kontaktów utworzonych przez zainteresowane podmioty zaangażowane w realizację celów Roku Europejskiego;
- d) badania i sondaże w skali unijnej, krajowej lub regionalnej oraz rozpowszechnianie ich rezultatów, z naciskiem na gospodarcze i społeczne skutki promowania aktywności osób starszych i polityki sprzyjającej aktywności osób starszych.

2. Przy realizacji działań, o których mowa w ust. 1, trzeba zwrócić uwagę na zaangażowanie w realizację celów Roku Europejskiego wszystkich pokoleń, w szczególności poprzez dążenie do wypracowania podejścia integracyjnego i zachęcanie do wspólnych inicjatyw obejmujących osoby starsze i ludzi młodych.

3. Komisja lub państwa członkowskie mogą uznać, że także inne działania wpisują się w cele Roku Europejskiego i mogą zezwolić na używanie nazwy Roku Europejskiego do promowania tych działań, pod warunkiem że przyczyniają się one do osiągnięcia celów określonych w art. 2.

4. Komisja i państwa członkowskie uwzględniają aspekt płci przy realizacji wszelkich działań w ramach Roku Europejskiego.

5. Komisja uwzględnia możliwości podejmowania działań transgranicznych na poziomie regionalnym lub lokalnym dla osiągnięcia celów określonych w art. 2.

6. Trzeba dołożyć starań, by wszelkie działania podejmowane w ramach Roku Europejskiego adresowane do ogółu społeczeństwa były łatwo dostępne dla wszystkich, w tym dla osób niepełnosprawnych.

Artykuł 4

Koordinacja działań z państwami członkowskimi

1. Każde państwo członkowskie powołuje krajowego koordynatora odpowiedzialnego za uczestnictwo danego państwa członkowskiego w Roku Europejskim oraz informuje Komisję o tej nominacji.

2. Krajowi koordynatorzy czuwają także nad właściwą koordynacją działań podejmowanych w ramach Roku Europejskiego na poziomie krajowym; mogą oni również promować i ułatwiać działania na poziomie lokalnym i regionalnym w tym kontekście. Krajowi koordynatorzy wspierają również zaangażowanie wszystkich odnośnych zainteresowanych podmiotów, w tym również społeczeństwa obywatelskiego, w działania podejmowane w ramach Roku Europejskiego.

3. Zachęca się państwa członkowskie do poinformowania Komisji do dnia 25 listopada 2011 r. o swoim programie prac, nakreślającym szczegółowe działania na poziomie krajowym planowane w ramach Roku Europejskiego.

Artykuł 5

Uczestniczące państwa

Uczestnictwo w Roku Europejskim jest otwarte dla:

- a) państw członkowskich;
- b) państw kandydujących;
- c) państw Bałkanów Zachodnich; oraz
- d) państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, które są stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Artykuł 6

Koordinacja na poziomie Unii

1. Komisja realizuje działania w ramach Roku Europejskiego na poziomie Unii.

2. Komisja zwołuje posiedzenia krajowych koordynatorów w celu koordynacji działań podejmowanych w ramach Roku Europejskiego na poziomie Unii oraz wymiany informacji i wiedzy, w tym informacji i wiedzy na temat ewentualnych zobowiązań oraz ich realizacji w państwach członkowskich.

3. Komisja ułatwia i wspiera działania podejmowane w ramach Roku Europejskiego na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym przez proponowanie, w stosownych przypadkach, wprowadzania nowych rozwiązań i narzędzi służących osiągnięciu celów Roku Europejskiego i ich ocenie.

4. Koordinacja działań podejmowanych w ramach Roku Europejskiego na poziomie Unii jest prowadzona także przez istniejące komitety do spraw poszczególnych polityk i przez grupy doradcze.

5. Komisja zwołuje również posiedzenia przedstawicieli europejskich organizacji lub organów działających w dziedzinie aktywności osób starszych w celu uzyskania pomocy tych podmiotów przy realizacji Roku Europejskiego.

6. Priorytetowe znaczenie nadawane jest tematowi Roku Europejskiego przez Komisję w działaniach komunikacyjnych jej przedstawicielstw w państwach członkowskich oraz w programach prac przez odpowiednie główne sieci działające na poziomie Unii, korzystające ze wsparcia z budżetu ogólnego Unii na pokrycie ich kosztów operacyjnych.

7. W działania podejmowane w ramach Roku Europejskiego angażuje się Parlament Europejski, państwa członkowskie, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów.

Artykuł 7

Wsparcie finansowe i pozafinansowe

1. Działania, o których mowa w art. 3 ust. 1, podejmowane na poziomie Unii, mogą stanowić przedmiot zamówienia publicznego lub dotacji finansowanych z budżetu ogólnego Unii.

2. W stosownych przypadkach Rok Europejski może być wspierany w ramach programów i strategii politycznych w dziedzinach, które przyczyniają się do promowania aktywności osób starszych, takich jak zatrudnienie, sprawy socjalne i równość szans, edukacja i kultura, zdrowie, badania naukowe, społeczeństwo informacyjne, polityka regionalna i transportowa, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami i w ramach dostępnych możliwości wyznaczania priorytetów.

3. Unia może udzielić wsparcia pozafinansowego działaniom podejmowanym przez organizacje publiczne i prywatne zgodnie z art. 3 ust. 3.

Artykuł 8

Budżet

1. Koperta finansowa przeznaczona na wdrożenie na poziomie Unii niniejszej decyzji, a w szczególności działań wymienionych w art. 3 ust. 1, w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wynosi 5 000 000 EUR.

2. Władza budżetowa zatwierdza kwotę rocznych środków w granicach określonych ramami finansowymi.

Artykuł 9

Spójność

Komisja wraz z państwami członkowskimi zapewnia zgodność środków przewidzianych w niniejszej decyzji z innymi działaniami i inicjatywami unijnymi, krajowymi oraz regionalnymi, które są pomocne w osiągnięciu celów Roku Europejskiego.

Artykuł 10

Współpraca międzynarodowa

W celu realizacji działań w ramach Roku Europejskiego Komisja może nawiązać współpracę z odpowiednimi organizacjami

międzynarodowymi, w szczególności z ONZ i Radą Europy, zapewniając nagłośnienie starań Unii na rzecz propagowania aktywności osób starszych.

Artykuł 11

Ocena

1. Do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z ogólnej oceny inicjatyw przewidzianych w niniejszej decyzji, zawierające szczegółowe informacje na temat wykonania i wyników tych inicjatyw, tak aby mogły one służyć za podstawę przyszłych polityk, środków i działań Unii w tej dziedzinie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również informacje dotyczące sposobu uwzględniania aspektu płci w działaniach podejmowanych w ramach Roku Europejskiego oraz sposobu, w jaki zapewniono dostęp do tych działań osobom niepełnosprawnym.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, uwydatnia również, w jaki sposób Rok Europejski trwale wpłynął na propagowanie aktywności osób starszych w Unii.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 września 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 941/2011

z dnia 22 września 2011 r.

dotyczące wykonania art. 16 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 marca 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 204/2011.
- (2) W związku z przyjęciem w dniu 16 września 2011 r. rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 2009 (2011) i zgodnie z decyzją Rady 2011/625/WPZiB z dnia 22 września 2011 r. zmieniającą decyzję 2011/137/WPZiB

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii⁽²⁾ należy zmienić wykazy osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczone w załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) nr 204/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wpisy dotyczące podmiotów wskazanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia skreśla się z wykazów zamieszczonych w załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) nr 204/2011.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Zob. 30 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Podmioty, o których mowa w art. 1

Wpis skreślony z wykazu zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 204/2011:

5. Libyan National Oil Corporation

Wpis skreślony z wykazu zamieszczonego w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 204/2011:

29. Zueitina Oil Company (inne nazwy: ZOC; Zueitina)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 942/2011

z dnia 22 września 2011 r.

w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej flufenoksuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ stosuje się, pod względem procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji została potwierdzona zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽³⁾. Flufenoksuron jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.

(2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykazy substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykazy te zawierały flufenoksuron.

(3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1095/2007. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾, stanowiącą o niewłączeniu flufenoksuronu.

(4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek o zastosowanie procedury przyspieszonej przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

(5) Wniosek został przedłożony Francji, państwu członkowskiemu wyznaczonemu do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same, jak przedmiot decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne, określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

(6) Francja oceniła dodatkowe dane przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 8 marca 2010 r. Urząd przedstawił dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

- Komisji. Na wniosek Komisji zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące oceny ryzyka stwarzanego przez flufenoksuron w dniu 23 lutego 2011 r.⁽¹⁾. Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 15 lipca 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego flufenoksuronu.
- (7) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na pewne zagrożenia. Dotyczyły one w szczególności faktu, że niemożliwe było zakończenie oceny ryzyka dla konsumentów, gdyż nie zdołano wiarygodnie ustalić narażenia konsumentów, w szczególności w odniesieniu do znaczenia i właściwości toksycznych różnych metabolitów. Ponadto flufenoksuron ma wysoki potencjał bioakumulacji w łańcuchu żywnościowym. Co więcej, wskazano na wysokie ryzyko dla organizmów wodnych.
- (8) Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do wniosków Urzędu. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane.
- (9) Mimo argumentów wysuniętych przez wnioskodawcę nie udało się wyeliminować zagrożeń, o których mowa w motywie 7. Nie wykazano zatem, że można się spodziewać, iż w proponowanych warunkach stosowania środki ochrony roślin zawierające flufenoksuron spełniają zasadniczo wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie powinno się zatem zatwierdzić flufenoksuronu.
- (11) Jeśli państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów w myśl art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadku środków ochrony roślin zawierających flufenoksuron okres ten powinien upłynąć najpóźniej w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z art. 3 akapit drugi decyzji 2008/934/WE.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego flufenoksuronu, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (13) W celu zachowania przejrzystości należy skreślić w załączniku do decyzji 2008/934/WE pozycję dotyczącą flufenoksuronu.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niezatwierdzenie substancji czynnej

Substancja czynna flufenoksuron nie zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Państwa członkowskie zapewniają wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające flufenoksuron do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się pozycję dotyczącą flufenoksuronu.

⁽¹⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance flufenoxuron” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej flufenoksuron). Dziennik EFSA 2011; 9(3):2088. [72 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2088. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

*Artykuł 5***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 943/2011

z dnia 22 września 2011 r.

w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej propargit, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ stosuje się, pod względem procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji została potwierdzona zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽³⁾. Propargit jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykazy substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykazy te zawierały propargit.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe

zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1095/2007. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾, stanowiącą o niewłączeniu propargitu.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek o zastosowanie procedury przyspieszonej przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (5) Wniosek został przedłożony Włochom, które przeprowadziły ocenę w porozumieniu z Francją, państwem członkowskim wyznaczonym do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same, jak przedmiot decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne, określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Włochy oceniły dodatkowe dane przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziły dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 4 marca 2010 r. Urząd przedstawił dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Na wniosek Komisji zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące oceny ryzyka stwarzanego przez propargit w dniu 23 lutego 2011 r.⁽⁸⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance propargite” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej propargit). Dziennik EFSA 2011; 9(3):2087. [71 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2087. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 15 lipca 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego propargitu.
- (7) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na pewne zagrożenia. Dotyczyły one w szczególności faktu, że niemożliwe było przeprowadzenie wiarygodnej oceny ryzyka dla konsumentów, operatorów, pracowników i osób trzecich. Ponadto nie było możliwe sfinalizowanie ekotoksykologicznej oceny ryzyka. W szczególności stwierdzono wysokie długoterminowe zagrożenie dla ssaków, zagrożenie zatruciem wtórnym dla ptaków oraz wysokie zagrożenie dla organizmów wodnych.
- (8) Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do wniosków Urzędu. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane.
- (9) Mimo argumentów wysuniętych przez wnioskodawcę nie udało się wyeliminować zagrożeń, o których mowa w motywie 7. Nie wykazano zatem, że można się spodziewać, iż w proponowanych warunkach stosowania środki ochrony roślin zawierające propargit spełniają zasadniczo wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie powinno się zatem zatwierdzić propargitu.
- (11) Jeśli państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów w myśl art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadku środków ochrony roślin zawierających propargit okres ten powinien upłynąć najpóźniej w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z art. 3 akapit drugi decyzji 2008/934/WE.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego propargitu, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (13) W celu zachowania przejrzystości należy skreślić w załączniku do decyzji 2008/934/WE pozycję dotyczącą propargitu.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niezatwierdzenie substancji czynnej

Substancja czynna propargit nie zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Państwa członkowskie zapewniają wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające propargit do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się pozycję dotyczącą propargitu.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 944/2011**z dnia 22 września 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	EC	25,3
	MK	53,6
	XS	31,8
	ZZ	36,9
0707 00 05	MK	20,0
	TR	106,2
	ZZ	63,1
0709 90 70	TR	130,5
	ZZ	130,5
0805 50 10	AR	65,9
	CL	79,9
	TR	74,0
	UY	62,5
	ZA	76,8
	ZZ	71,8
0806 10 10	CL	75,1
	EG	116,3
	IL	136,9
	MK	85,4
	TR	110,9
	US	271,3
	ZA	62,4
	ZZ	122,6
0808 10 80	BZ	86,4
	CL	148,5
	CN	82,6
	NZ	116,8
	US	123,7
	ZA	124,0
	ZZ	113,7
0808 20 50	AR	47,4
	CN	78,7
	TR	114,2
	ZA	61,3
	ZZ	75,4
0809 30	TR	145,2
	ZZ	145,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 945/2011**z dnia 22 września 2011 r.****ustalające refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 i art. 170 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów określonych w części XV załącznika I do wymienionego rozporządzenia na rynku światowym i ich cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku wołowiny i cielęciny, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167, 168 i 169 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególnie wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Unii i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.
- (5) Artykuł 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego⁽⁵⁾ przewiduje zmniejszenie specjalnej refundacji, jeśli ilości wywożone stanowią mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % łącznej wagi kawałków mięsa wyprodukowanych przez odkostnienie.
- (6) Obecnie stosowane refundacje zostały ustalone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 614/2011⁽⁶⁾. W związku z koniecznością ustalenia nowych refundacji należy uchylić wspomniane rozporządzenie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać odpowiednie wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1359/2007, stawka refundacji w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 3,5 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Niniejszym uchyla się rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 614/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 164 z 24.6.2011, s. 8.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wołowiny i cielęciny stosowane od dnia 23 września 2011 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	12,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	12,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	24,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	14,4
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	24,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	14,4
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	30,5
	B03	EUR/100 kg wagi netto	17,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	11,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	3,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	42,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	24,9
	EG	EUR/100 kg wagi netto	51,7
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	25,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	15,0
	EG	EUR/100 kg wagi netto	31,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	11,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	3,8
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	11,6
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	10,3
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	11,6
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	10,3

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

Kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19).
Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

B00: Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz z Unii).

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrzenie i zapasy żywności (miejsca przeznaczenia określone w art. 33 i 42 oraz odpowiednio w art. 41 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspa Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

(¹) Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 433/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, s. 3).

(²) Przyznanie refundacji jest uzależnione od spełnienia warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1359/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21) oraz, w odpowiednich przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1741/2006 (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 7).

(³) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 (Dz.U. L 308 z 8.11.2006, s. 7).

(⁴) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1041/2008 (Dz.U. L 281 z 24.10.2008, s. 3).

(⁵) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1731/2006 (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12).

(⁶) Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, s. 39).

Określenie „zawartość przeciętna” odnosi się do ilości próbki, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, s. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 946/2011**z dnia 22 września 2011 r.****ustalające refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 i art. 170 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów, o których mowa w części XX załącznika I do wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym i ich cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mięsa drobiowego, refundacje wywozowe powinny zostać ustanowione zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167 i 169 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Unii i które posiadają znak identyfikacyjny zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pocho-

dzenia zwierzęcego ⁽²⁾. Produkty te muszą również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾.

- (5) Obecnie stosowane refundacje zostały ustalone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 615/2011 ⁽⁴⁾. W związku z koniecznością ustalenia nowych refundacji, należy uchylić wspomniane rozporządzenie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać odpowiednie wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z warunkami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 615/2011.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 24.6.2011, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do mięsa drobiowego, stosowane od dnia 23 września 2011 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostki miary	Kwota refundacji
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	32,50

Uwagi: Zarówno kody produktów, jak i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

V03: A24, Angola, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jordania, Jemen, Liban, Irak, Iran.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 947/2011**z dnia 22 września 2011 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu

do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

- (3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 22 września 2011 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	120,6	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	136,6	0	BR
		132,4	0	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	226,2	22	BR
		258,8	12	AR
		341,2	0	CL
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	342,3	0	BR
		419,2	0	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	303,9	2	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	319,9	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	278,7	5	BR
		377,0	0	CL
3502 11 90	Albumina jaja suszona	495,0	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 948/2011**z dnia 22 września 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały usta-

lone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 933/2011 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 20.9.2011, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 23 września 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	47,27	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	47,27	0,72
1701 12 10 ⁽¹⁾	47,27	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	47,27	0,43
1701 91 00 ⁽²⁾	48,57	2,90
1701 99 10 ⁽²⁾	48,57	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,57	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/625/WPZiB

z dnia 22 września 2011 r.

zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lutego 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾ wdrażającą rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („rezolucja RB ONZ”) nr 1970 (2011).
- (2) W dniu 23 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/178/WPZiB zmieniającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽²⁾ i wdrażającą rezolucję RB ONZ nr 1973 (2011).
- (3) W dniu 16 września 2011 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2009 (2011) zmieniającą, między innymi, środki ograniczające nałożone przez rezolucje RB ONZ nr 1970 (2011) i nr 1973 (2011).
- (4) W decyzji 2011/137/WPZiB należy wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/137/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Artykuł 1 nie ma zastosowania do dostawy, sprzedaży lub przekazywania:

- a) wszelkich typów uzbrojenia i materiałów z nim związanych, w tym pomocy technicznej, szkoleń, pomocy finansowej i innej, służących wyłącznie do zapewnienia władzom Libii wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa lub rozbrojenia;
- b) broni strzeleckiej i lekkiej oraz materiałów z nią związanych, chwilowo eksportowanych do Libii dla wyłącznego użytku personelu ONZ, przedstawicieli mediów, działaczy organizacji humanitarnych i wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego,

o których Komitet został powiadomiony z wyprzedzeniem oraz w przypadku niepodjęcia przez Komitet decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.”;

2) w art. 4a skreśla się ust. 1;

3) w art. 6:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wszelkie środki finansowe, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez:

- a) Centralny Bank Libii (ang. Central Bank of Libya);
- b) Libyan Arab Foreign Bank;
- c) Libijski Urząd ds. Inwestycji (ang. Libyan Investment Authority); oraz
- d) Libyan Africa Investment Portfolio,

które na dzień 16 września 2011 r. są zamrożone, pozostają zamrożone.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4b. W odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1a, możliwe są również zwolnienia dla środków finansowych, aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, o ile:

- a) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia na dostęp do środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych, do jednego lub kilku następujących celów, oraz w przypadku niepodjęcia przez Komitet decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia:
 - (i) na potrzeby humanitarne;
 - (ii) aby zapewnić paliwo, energię elektryczną i wodę – wyłącznie ludności cywilnej;
 - (iii) aby wznowić w Libii produkcję i sprzedaż węgłowodorów;
 - (iv) aby stworzyć lub wzmocnić instytucje rządu cywilnego i cywilną infrastrukturę publiczną lub aby umożliwić ich działanie; lub
 - (v) aby ułatwić wznowienie działalności przez sektor bankowy, w tym na potrzeby wspierania lub ułatwiania międzynarodowego handlu z Libią;

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 24.

- b) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet o tym, że te środki finansowe, inne aktywa finansowe lub zasoby gospodarcze nie są udostępniane osobom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób;
- c) dane państwo członkowskie porozumiało się z wyprzedzeniem z władzami Libii w kwestii wykorzystania takich środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych; oraz
- d) dane państwo członkowskie zgłosiło władzom Libii powiadomienie złożone na podstawie niniejszego ustępu, a władze Libii nie zgłosiły w terminie pięciu dni roboczych sprzeciwu wobec uwolnienia takich środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych.”;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Ustęp 1a nie uniemożliwia wskazanemu w nim podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiego podmiotu w wykazie na mocy niniejszej decyzji, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio

dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych do tego celu, 10 dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.”.

Artykuł 2

Wpisy dotyczące podmiotów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji skreśla się z wykazów zawartych w załącznikach III i IV do decyzji 2011/137/WPZiB.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PODMIOTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

Wpisy skreślone z wykazu znajdującego się w załączniku III do decyzji 2011/137/WPZiB:

1. Central Bank of Libya (Centralny Bank Libii)
2. Libyan Investment Authority
3. Libyan Foreign Bank
4. Libya Africa Investment Portfolio
5. Libyan National Oil Corporation.

Wpis skreślony z wykazu znajdującego się w załączniku IV do decyzji 2011/137/WPZiB:

Zuietina Oil Company.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 22 września 2011 r.

przyznająca odstępstwo od wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, w odniesieniu do Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Republiki Austrii

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 6533)

(Jedynie teksty w języku czeskim, francuskim i niemieckim są autentyczne)

(2011/626/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1,

1. Republika Czeska może przekazywać tylko dane szacunkowe dotyczące wartości produkcji każdego gatunku innego niż *Cyprinus carpio* (karp) w okresie do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Odstępstwo to stosuje się dla lat referencyjnych 2009–2011.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) W przypadkach, w których włączenie określonego sektora akwakultury do statystyk sprawiałoby problemy niewspółmierne do znaczenia tego sektora, Komisja, zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 762/2008, może zezwolić państwu członkowskiemu na wyłączenie danych dla tego sektora z ogółu przekazywanych danych krajowych lub na zastosowanie metod szacowania wykorzystywanych do dostarczenia danych dotyczących ponad 10 % całkowitej produkcji.

1. Wielkie Księstwo Luksemburga jest zwolnione z obowiązku przekazywania statystyk dotyczących całego sektora akwakultury w okresie do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Odstępstwo to stosuje się dla lat referencyjnych 2008–2011.

(2) Wnioski w sprawie uzyskania odstępstwa zostały złożone przez Republikę Czeską, Wielkie Księstwo Luksemburga i Republikę Austrii.

Artykuł 3

1. Republika Austrii może przekazywać tylko dane szacunkowe dotyczące wartości produkcji każdego gatunku oraz produkcji każdego gatunku w sektorze wylęgarni i podchowalni w okresie do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Odstępstwo to stosuje się dla roku referencyjnego 2011.

(3) Informacje uzyskane od Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Republiki Austrii uzasadniają przyznanie odstępstwa.

Artykuł 4

1. Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Republiki Austrii i jest tym państwom notyfikowana.

2. Niniejsza decyzja staje się skuteczna wraz z jej notyfikacją.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych ustanowionego decyzją Rady 72/279/EWG⁽²⁾,

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji uzupełniają decyzję Komisji 2010/76/UE z dnia 9 lutego 2010 r. przyznającą okres przejściowy w celu wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, w odniesieniu do Republiki Czeskiej, Niemiec, Grecji, Austrii, Polski, Portugalii i Słowenii⁽³⁾,

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2011 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 10.2.2010, s. 70.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

